

forem nejčastěji hodnocena jako neefektivní. V 5,7 % případů byla hodnocena jako spíše či rozhodně neúčelná, zatímco u ostatních forem výuky se tento podíl pohyboval mezi 1–3,2 %. Do jaké míry se v kvalitě průběhu vzdělávání odráží odborná kvalifikace pedagogů, je obtížné posoudit vzhledem k vysokému procentu kvalifikovaných u hodnocených vyšších odborných škol (97,8 %). Významný rozdíl v neprospěch nekvalifikovaných pedagogů se projevil v nedostatečné promyšlenosti hodin, ale překvapivě v otázce účelného střídání různých metod výuky a v užití metod aktivizujících studenty byli na stejné úrovni. Dokonce opačný podíl byl zaznamenán v ukazatelích hodnotících podporu tvořivosti studentů a vytváření prostoru pro jejich samostatné projevy před třídou, hlavním důvodem je fakt, že se jednalo o semináře či cvičení. Kvalitní realizace výuky ve zmíněných oblastech je tedy jen málo ovlivněna vzděláním pedagogů, resp. pro její zlepšení je zapotřebí systematicky vzdělávat všechny pedagogy včetně odborně kvalifikovaných. Využití didaktické techniky včetně prostředků ICT k podpoře výuky se meziročně jen mírně zlepšilo. Vzrostl podíl výuky, ve které byla didaktická technika účelně využita vyučujícím (v roce 2017/2018 šlo o 50,4 % výuky, v roce 2018/2019 byla technika vyučujícím účelně využita v 57,1 % výuky). Vzhledem ke zlepšování materiálních podmínek vzdělávání nebyla didaktická technika k dispozici jen v 6,1 % výuky. V případě dostupné didaktické techniky se dařilo udržet podíl výuky, ve které technika nebyla účelně využita (5,3 %), což svědčí o celkem efektivním využívání současných materiálních podmínek výuky. Dílčím pozitivem v oblasti užití prostředků ICT a moderních vzdělávacích technologií ve výuce jsou zatím ojedinělé, nicméně inspirativní postupy využívající např. aplikace pro mobilní telefony k rychlému orientačnímu zjišťování znalostí studentů v úvodu vyučovací hodiny nebo k ověření naplnění vzdělávacího cíle v jejím závěru. V hodnocené praktické výuce se velmi často projevuje důraz kladený na těsné propojení teorie a praxe vyučovaných oborů, čímž jsou vytvářeny velmi dobré předpoklady pro přímé uplatnění absolventů na trhu práce.

5.3

Výsledky vyššího odborného vzdělávání

5.3.1 Celkové výsledky vzdělávání studentů

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání studentů jsou součástí jak akreditovaného programu, tak školního řádu. Vyučující průběžně hodnotili výsledky vzdělávání studentů v jednotlivých obdobích podle předem stanovených požadavků na ně kladených v průběhu a závěru vzdělávacího období. V závěru letního a zimního období byli studenti hodnoceni z jednotlivých předmětů formou zápočtu, klasifikovaného zápočtu nebo zkoušky v souladu s příslušným akreditovaným vzdělávacím programem. Školy přijímaly studenty v souladu s platnými právními předpisy a zajišťovaly jim rovné podmínky. Některé nedostatky vyplývaly z nejasně formulovaných podmínek v akreditačním plánu nebo ze špatné organizace výuky. Trend, kdy v průběhu školního roku někteří studenti zanechávají studia a na konci školního roku se tak projevuje vysoká neúspěšnost při plnění studijních povinností, především v prvním ročníku, pokračuje stejně jako v předchozích letech.

Výsledky vzdělávání studentů podle hodnocení ČŠI odpovídaly očekávaným výsledkům podle vzdělávacích programů na výborné úrovni ve 4,9 %, na očekávané úrovni v 92,7 % a ve 2,4 % škol vyžadovaly zlepšení. Školy ve většině analyzovaly výsledky vzdělávání, které sloužily jako podklad pro zkvalitnění výuky. Ke zjišťování konkrétních výsledků vzdělávání učitelé využívali všechny předepsané formy hodnocení – zápočty, klasifikované zápočty a zkoušky na základě písemných podkladů (testů, seminárních prací, projektů) i ústního projevu zejména při prezentacích. Významným ukazatelem je úspěšnost při absolutoriu a obhajobě absolventských prací, jejichž praktická témata jsou volena podle konkrétních

